

SVETOGORSKA KRALJICA

GLASILO PRIJATELJEV SVETE GORE

Leto VII. št. 2 - Avgust

LOKALNIŠKA KRAJINA

Per 1015/2001

10026413,2

COBISS #

DOGODKI V SLIKI

Zlatomašnik p. Pavel Krajnik
29. 6. 2001

foto: Vili

Kronanca 2001: na

pred-
večer
23. 6.
2001

K sliki na naslovni strani

Vitraž v baziliki prikazuje sv. Pashala Bajlonskega. 28. novembra 1897 je papež Leon XIII. razglasil sv. Pashala Bajlonskega za zaščitnika vsega evharističnega gibanja ... »Proglašamo torej in v blagoslov krščanske stvari, po naši vrhovni oblasti določamo sv. Pashala Bajlonskega za nebeškega zaščitnika evharističnih združenj, skladov in vseh bratovščin najsvetejšega Zakramenta, naj so že ali še bodo ustanovljene.« Po papeževi razglasitvi se je pričela nova doba češčenja brata Pashala.

Rojen je bil 16. maja 1540 v Aragoniji v Španiji. Njegovi starši so bili revni kmetje. V otroški in mladeniški dobi je služil za pastirja premožnemu kmetu. Že v tej dobi je prijateljeval z Jezusom v tabernaklju. 24-letni je vstopil v frančiškanski red, da bi služil evharističnemu Jezusu. Služenje je trajalo vse do njegove smrti l. 1592.

Kot zanimivost naj zapišem: Ko je ležal na mrtvaškem odru v cerkvi in je bila maša zadušnica za njegovo dušo, je med povzdigovanjem odprl oči in pogledal sveto hostijo.

Vnebovzeta
Foto: arhiv

Govor goriškega nadškofa msgr. Dinija

Predragi bratje in sestre v Kristusu,
dragi prijatelji!

Kadarkoli pridemo na Sveto Goro, smo polni posebnega veselja. Pri nebeški materi Mariji se čutimo doma, čutimo, da smo blizu nje, in čutimo, da smo bliže drug drugemu. Poleg velikih verskih vrednot izraža Sveta Gora tudi velike človeške vrednote, ki jih živimo na Goriškem, pri Svetogorski Kraljici pa še posebej blestijo. To je iskreno bratstvo Božjih otrok, medsebojno odpuščanje in medsebojna spodbuda za vse dobro

in lepo: Božje ljudstvo, sestavljeno iz različnih narodov in kultur, a pod Marijinim plaščem združeno.

Tisočletnica Gorice, Solkana in Goriške ni toliko obletnica zgodovinskih listin, ampak proslava prizadevanja za kulturo medsebojnega sožitja. Naj Svetogorska Kraljica, Mati edinosti, še naprej blagoslavlja vse naše skupne napore in prizadevanja, da bomo kot Božje ljudstvo pravi kvas edinosti vse družbe na Goriškem.

Naša ljubezen, Tebi Gospa Enotnost je izziv

Enotnost vernikov sosednjih škofij ob meji je izziv. To je jasno in glasno poudaril prejšnja nedeljo, 27. maja, v baziliki na Sv. Gori goriški nadškof Dino De Antoni veliki množici romarjev goriške nadškofije in koprške škofije, ki so se v krasnem poletnem dnevu napotili na priljubljeno, domačo goro milosti. Letošnje romanje je potekalo pod geslom *Ob tisočletnici Gorice in Solkana nadaljujmo hojo za Kristusom z Marijo (Nell'anno del milenario repartire insieme de Cristo con Maria, Mill ains ... cum Monsanta tal cur)*.

škofijski tednik Voce Isontina je pred nekaj tedni utemeljeno podčrtal, da je ob nedavnem praznovanju tisočletnice Gorice, ko smo lahko prisostvovali koncertom, pobratenju z avstrijskim mestom, folklorni paradi v srednjeveških kostumih, predstavitev priložnostnih knjig in znamk ter drugim dogodkom, žal manjkal Te Deum, slovesna zahvalna maša za vse milostne trenutke v tako dolgi zgodovini naših krajev. Tudi zato je imelo tokratno romanje na Sveto Goro poseben pomen, saj je želelo prebuditi v času, ko se spominjamo jubileja Gorice in Solkana, zavest, da sta bila oba kraja povezana že vsaj deset stoletij in nihče ne sme skaliti sloge med tu živečimi narodi, ki se sicer razlikujejo v jeziku, navadah in kulturi. Tudi zato je enotnost ljudi ob meji, ki še vedno deli goriško ozemlje, prava nuja in izziv ne samo za vernike,

ampak tudi za civilne oblasti. Letos sta v prvih klopeh bazilike sedela predsednik goriške pokrajine Giorgio Brandolin in goriški župan Gaetano Valenti. Prvi je živ dokaz tega, da se lahko na ravni obmejnega sodelovanja z dobro voljo in odprtostjo veliko naredi med ljudmi in za ljudi, za drugega pa lahko le upamo, da se ga bodo nadškofove besede dotaknile, kajti če ni prišlo do skupnega proslavljanja med Gorico in Solkanom, je bilo to tudi po »zaslugi«² goriške občinske uprave. Svečana maša se je na zadnjo majsko nedeljo, ko se spominjamo Vnebohoda, začela ob 16. uri, ko je v cerkev stopil sprevod okrog 30 slovenskih in italijanskih somaševalcev. Slavje je tokrat vodil koprski škof msgr. Metod Pirih, ki je na ta dan praznoval tudi svoj škofovski jubilej, za kar mu v našem časopisu pristrčno čestitamo. V uvodnem pozdravu se je spomnil več stoletnih vezi sestrskih Cerkev ob meji in zaželel, da bi bili verniki kot pričevalci veselega oznanila kvas in luč za življenje današnjega sveta. Tudi nadškof De Antonio je spregovoril o iskrenem bratstvu Božjih otrok, ki se polni posebnega veselja združujejo pod varstvom Svetogorske Kraljice, da bi poudarili, kako je proslavljanje tisočletnice teh krajev v prvi vrsti poglobljanje človeških vrednot sprave in sloge. Evharistična daritev se je nadaljevala z berili v slovenščini, italjanščini in furlanščini; obred je prav lepo

popestrilo ljudsko petje, ki ga je z oltarja vodil g. Karlo Bolčina, pri orglah pa travniški župnik g. Lucio. Berila iz Apostolskih del, Razodetja in Janezovega evangelija so bila kot naročena, saj so govorila o stanovitni in enodušni molitvi v skupnosti, o zajemanju vode življenja in o tem, *da bi bili vsi eno.*

Msgr. Pirih je lepo razmišljal o tem,

kako je zgodovina Goriške pravzaprav zgodovina Marijine materinske navzočnosti na tem ozemlju. Njeno najstarejšo podobo na Slovenskem so našli v Grgarju že pred 800 leti, kar pomeni, da tukajšnji prebivalci častijo Mater Božjo že vsaj od 13. stoletja. Tri stoletja kasneje se je Urški prikazala Marija, ki jo od vsega začetka častijo

verniki različnih narodnosti. *Srečanje z Marijo nas spodbuja za bojo naprej*, je rekel msgr. Pirih. Naša naloga je občestvenost, ki je razlike ne morejo ovirati, temveč jo lahko le bogatijo. Nekaj prodornih misli je dodal tudi msgr. De Antonio, ki je zaželel, da bi Svetogorska Kraljica kot ljubeča mati omogočala, da bi bili kot njeni otroci sposobni sloge, miru in prave enotnosti, take, ki izziva svet. Pred koncem obreda je solkanski dekan msgr. Vinko Paljk podelil simboličen spominski dar škofoma, predstavniku svetogorskih patrov in predstavnikom goriške

uprave: kopijo oljenke, ki so jo našli v Solkanu in sega v 4. - 6. stol., torej je vsaj 500 let starejša od listine Otona III.

Pa še eno – nič manj pomembno – dejanje je čakalo prisotne: postanek in krajša molitev na obeležju Concordia et pax, kjer smo tudi letos postavili v roke Brezmadežne svoje želje, da bi znali odpuščati in prizanašati, se medsebojno spoznavati in pogovarjati, da bi kot graditelji mostov vedno vztrajali v teh sklepih.

Danijel Devetak

Govor podžupana mestne občine Nova Gorica, gospoda Franja Batagelja, ob odprtju razstave Franciškovne podobe

Današnja otvoritev razstave podob Franciška je posebna počastitev v prvi vrsti svetega moža in vzornika mnogim, še posebej pa pomeni tudi dostojno kulturno obeležje 1000-letnice prvega dokumentiranega imenovanja Gorice in Solkana.

Delo in življenje svetega moža je bilo v sedmih stoletjih po njegovi smrti povečano in zgled mnogim, bilo je v tolažbo ponižanim in razžaljenim. Tudi življenje slovenskih ljudi je bilo dolga stoletja siromašno, zatirano in nerazpoznavno. A glej, po tisočem letu je prišlo povečanje: imamo svojo domovino, svojo državo, prepričani v svojo pot, nagrajani z vedenjem, da smo brez pomembnejših omemb v zgodovino držav Evrope, že pred 1000 leti

poimenovali Gorico v svojem jeziku in da smo tu še danes. Ta ponos je upravičen in del narodove duše, vendar naj ne preraste v napuh posameznikov in naroda. Ne bi bilo primerno želeli, da nas lahko pri življenju naroda vodi spomin na skromnost Franciška Asiškega, zaželjena bi bila tudi njegova skromnost in odprtost do vsega stvarstva. Kaj bi nam sveti mož danes dejal, ko masovno ubijamo živali, ko preko mere zastrupljamo naravo sebi in prihodnjim rodovom zaradi človeške nenasitnosti? On, ki je častil ptice na veji, ovco in volka skupaj s človekom kot del božjega kraljestva, bi se zjokal nad usodo tega stvarstva, ki ječi v kleščah neizmernega potrošništva, hiperprodukcije in

uničevanja planeta – naše skupne domovine. Ljubezen do stvarstva je tudi dokaz ljubezni do bližnjega, brez egoizma in brez predsodkov, kateremu božjemu ljudstvu pripadaš.

Danes odpiramo razstavo podob Frančiška Asiškega, ustanovitelja frančiškanskega reda, ki se je morda med vsemi najbolj približal slovenskemu človeku, saj imajo bratje frančiškani v naši domovini kar 16 samostanov. Frančiškani, ki hodijo po poteh svojega učitelja, so bili zaradi svoje duhovnosti in vpetosti v vsakdanje življenje preprostih ljudi in zaradi zaobljubljenega uboštva vzor in tolažba vsem, ki jim življenje ni prizanašalo. Slovenski ljudje

nosijo v svojem spominu delo frančiškanskih bratov kot pozitivno sled. Tudi sam, naj mi bo dovoljeno omeniti, nosim iz otroških let spomin na patra Avrelija, ki nam je otrokom v vaseh okoli Sv. Križa pomenil živo podobo skromnosti, potrpljenja in zlasti ljubezni do najmanjših. Bil je pravi učitelj, verjamem, da je podoba tega frančiškana ohranjena v dragem spominu večini naših vrstnikov. Taki ljudje nas v spominu grejejo še dolgo potem, ko se nadvse tiho umaknejo v večnost.

Sveti Frančišek in ptice

Foto: arbiu

Zato je tudi razumljivo bogastvo podob, ki so nastale v frančiškanskih samostanih po naši domovini. Častijo in pripovedujejo o svetem možu, ki nam ima še po sedmih stoletjih veliko povedati. Morebiti je v svojem odnosu do narave še sedaj posebno aktualen.

Hvala frančiškantom, da so z razstavo obogatili naše praznovanje 1000-letnice Gorice in Solkana, posebej še patru gvardijanu Pashalu Gorjupu za možnost, da spoznamo podobe sv. Frančiška tudi v našem kraju.

Naslov: Marijina cerkev na gori Skalnici nad Solkanom

Iz svetogorskih listin

Star svetogorski ^{izenga-} fragment, listina št. 10 iz skupine v Arhivu Slovenske Frančiškanske province v Ljubljani, napisan^e pred 550 leti v tedanjem solkanskem župnišču, še ne uporablja imena Sveta Gora, ampak staro ime Skalnica. Lepo pa nam predstavi tedanjo novo Marijino cerkev na Sveti Gori: cerkev blažene Device na gori Skalnici nad Solkanom. Iz Svetogorske Kraljice 3 (1997) št. 1, str. 6 nam je znano, da je enajst let prej svetogorska listina št. 4 navedla Skalnico zvezano s predlogom Naskalnica, kar kaže, da pisec listine ni dobro obvladal slovenščine.

Pozabil pa je pisec te naše listine št. 10 navesti mesec njenega zapisa, navedel je samo leto in dan.

Listina št. 10 je kupoprodajna pogodba. Napisal jo je goriški notar Marko Mlakar. Poleg goriškega župnika in solkanskega vikarja navaja tudi imena šestih slovenskih mož iz Gorice in Solkana.

Vseh besed v listini nisem mogel razbrati. Označil sem jih s tremi pikami. Vendar sem vse bistvene podatke te pogodbe razbral in jih iz latinščine prevedel takole:

V Kristusovem imenu. Amen. Po njegovem rojstvu leta tisoč petsto enainpetdeset, v deveti indikciji, dan dvaindvajsetega. Opravljeno v solkanskem župnišču v navzočnosti dobrih, uglednih in skrbnih mož gospoda ~~Ksianitru~~ Catbo, goriškega župnika, gospoda Luka Piter, solkanskega vikarja, in gospoda

Antona Papeža, goriškega plemiča in blagega svetovalca. Zraven je tudi Luka Milošič iz Solkana ter priči, za to opravilo posebej naprošeni in z najboljšimi nameni navzoči, Luka Pesdontruml in Jurij Propaj iz Solkana.

Luka Milošič je sam in za svoje dediče prodal lastno hišo cerkvi blažene Device na gori Skalnici nad Solkanom. Hiša stoji pri cerkvi Svetega Štefana v Solkanu med hišami, ki jim pravijo Kraj. Tam na vzhodni strani ... prebivajo v Solkanu goriški meščani in Grgarci, vaščani iz vasi Grgar.

Cena/biše/ je osemintrideset zlatnikov ... Prodajalec je priznal, da je to ceno dobil izplačano od skrbnih mož, namreč Petra Sfiligoja, Eleonka Goloba in Štefana Ovsenika, sedanjih višjih oskrbnikov navedene cerkve. Ta [cerkev] dobi [bišo] v last, imetje in posest ...

Prodajalec priznava zase in za svoje dediče, da je navedena prodaja pravnomočna in trdna, tako kot da velja za večno, ter da jo je treba spolnjevati in ji na noben način ne nasprotovati osebno ali po drugih ljudeh, po pravu ali v dejanju ... To je tako obvezno, da naj pridejo nad kršilca nakopičene škode vseh vrst ..., bodisi po ljudeh ali po kakem drugem delovanju. Prodaja naj se vsekakor spolnjuje na najboljši način in s pravno pomočjo.

Mlakar Jaz, Marko Mlakar /Mlacher/, javni notar po cesarski oblasti, sem bil navzoč pri vsem navedenem dogajanju ter sem to naprošen napisal in dodal svoje znamenje ter ime in priimek in tako potrdil in overovil.

Solkanska župnija je bila v času te listine pridružena goriški mestni župniji. Goriški župnik je v Solkanu imel svojega namestnika, vikarja.

Vzhodni del Solkana se je imenoval Kraj, kar pomeni, da je tam konec vasi. Tam so se naseljevali ljudje iz Gorice in Grgarja.

Oskrbniki svetogorske cerkve so zanj kupili hišo v solkanskem Kraju. Oddaljeno cerkev so s tem približali človeški družbi in

družbenemu življenju. Svetogorska hiša v Solkanu je ljudem omogočala vsakdanjo zvezo s cerkvijo na gori in s tem tudi osebno zvezo z Božjo Materjo in po njej z Bogom.

Zbližati ljudi z Bogom je Marijino poslanstvo. Tudi objava te listine naj podpira to Marijino delo.

Sveta Gora, 15. julija 2001

br. Pavel Krajnik, OFM

Foto: Cvetko

Sv. Frančišek in razbojnik

Pri vratih frančiškanskega samostana v Assissiju je močno pozvonilo. Vrtar pogleda skozi malo okence, da bi videl, kdo tako hrupno zvoni. Zunaj zagleda zamazanega in strganega berača, ki je grdo gledal predse. Vrtar sicer odpre vrata, a ne sprejme prosilca posebno prijazno.

»Zakaj delaš tak ropot in motiš patre, ki so ravno pri molitvi,« ga ošteva.

»Kruljenje mojega želodca je lepa melodija k vaši molitvam. Če hočete, da bo prenehalo, potem mu dajte kaj hrane,« mu odgovori berač.

Te predrzne besede so samostanskega brata še bolj razjezile in ga naredile trdosrčnega. Berač mu še pravi: »Če tukaj ne dobim nič, si bom že sam znal poiskati«. Vrtar se je malo prestrašil. A bil je pogumen mož, saj je nekoč bil vojak. Namesto da bi mu dal kruha, mu je napravil ostro pridigo: »Ti brezbožnež, kako si sploh upaš priti pred naša vrata! Po gozdovih in hribih napadaš ljudi in jih ropaš, potem pa prideš sem pred samostanska vrata in zahtevaš kruha od nas, ko dobro veš, da živimo v revščini. To je že višek nesramnosti!«

Te besede so berača hudo prizadele. Povesil je glavo, da mu je zlezla v ovratnik umazane srajce. Okence samostanskih vrat, kjer je stala košara s kruhom, ki so ga dajali ubogim, se je zaprlo. Razbojnik je moral oditi praznih rok in z lačnim želodcem. Počasi se je pomikal po prašni cesti naprej.

Od nasprotne strani pa je prihajal domov Frančišek. Vsi v samostanu

so se ga razveselili. Poročali so mu o vsem, kar se je v njegovi odsotnosti zgodilo. Vrtar mu je ogorčen pripovedoval o razbojniku in njegovem predrznem nastopu. Ni mu dal kruha, ker se je tako grdo obnašal in rekel mu je, da je brezbožnež. Frančišku vrtarjevo ravnanje ni bilo všeč. Razbojnik se mu je zasmilil. Misлил si je: »Bog ve, kod sedaj tava ta nesrečni mož. Lačen je in nikogar nima, da bi se ga usmilil.« Vzel je košarico s kruhom, dal vanjo še nekaj jabolk, vse blagoslovil ter izročil vrtarju z naročilom: »Hiti za beračem in mu daj vse, kar je v košari!«

Osramočeni vrtar povesi glavo, vzame košaro in gre za beračem. Dolgo je moral hoditi ta neusmiljeni vrtar, da je popravil svojo trdosrčnost. Končno je v neki votlini v skalah dobil tistega berača. Opiral se je na palico in je lačen premišljeval, kaj je tisti dan doživel. Mučila sta ga prazen želodec in vrtarjeva pridiga.

Samostanski brat se mu je približal bos, zato ga razbojnik ni slišal. Svetla mesečina in številne zvezde na nebu so razsvetljevale razbojnikov obraz. Prej resni obraz samostanskega vrtarja je bil sedaj prijazen. Prav lepo je nagovoril razbojnika: »Brat Frančišek je to jed blagoslovil in ti jo pošilja. Vzemi jo, meni pa odpusti, ker prej nisem imel usmiljenja s teboj!«

Tedaj so razbojniku solze zalile oči, ustnice so se mu tresle in prej tako trdo srce se je omehčalo. Pokleknil je pred bratom in vzdihnil: »O menih,

več kakor kruh in sadje, ki si mi ga prinesel, je to, da si omehčal moje zakrknjeno srce. Na svojih razbojniških pohodih sem postal tak ničvrednež, tako podel, tako majhen. A Frančišek zna iz majhnega narediti veliko. Vzemi me s seboj in me pelji

k njemu! Darujem se mu v plačilo za kruh, sadje in ljubezen.«
Oba sta se vrnila v Assisi. Brat Frančišek je ves vesel sprejel razbojnika, ker je z ljubeznijo rešil njegovo dušo.

Akela

Skavti na Sveti Gori, 28. 4. 2001 z ajdovskim župnikom
Lojzetom Milharčičem *Foto: Vili*

Sv. Frančišek - zgled za vse čase

Frančišek Asiški je kot sin premožnega trgovca prirejal gostije za svoje tovariše in v njihovi družbi igral in prepeval po mestnih ulicah. Bil je priljubljen veseljak, a mu slave in podvigov ni bilo nikoli dovolj. Slutil je sijajno bodočnost in sanjal o časteh tega sveta in dostojanstvu viteštva, dokler se mu ni njegov svet začel podirati. Namesto obetajoče slave je kot vitez preстал leto dni v ječi in zatem doma težko bolezen, ki ga je z vročico za dolgo časa nemočnega položila na posteljo. Tedaj se je v njegovem življenju začel postopen preobrat, pravo spreobrnjenje. Končno je zaznal, da ima sam Bog z njim drugačne načrte od njegovih lastnih. Začel je vzdihovati: *Gospod, kaj bočeš, da storim?*

Nato je, zatekajoč se v samoto, v molitvi in nekaterih srečanjih dolgo iskal odgovor.

V lepoti in harmoniji stvarstva je odkril, kako zelo je človek ljubljen. Skozi stiske in preizkušnje pa so se odstirala pregrinjala izpred njegovih oči in v razodetju *Nespameti križa* je vse bolj razločeval skrivnost Božji odrešenjski načrt. Ob srečanju z gobavcem je končno premagal gnus v sebi in odpor do teh ljudi. Spoznal je človeško dostojanstvo: Kristusa, ki živi tudi v najbolj ubogih, bolnih in iz družbe izrinjenih. Hotel je postati podoben najbolj ubogim, brez lastnine, zato se je odpovedal zemeljskemu ugodju, privilegijem svojega stanu, dediščini ... Vse življenje je ostal predan službi Gospoda nebes in zemlje, v

Emavs
Doma glavna dvorana

Foto: Zavadlav-Pavšič

požrtvovalni ljubezni in solidarnosti do zapostavljenih malih ljudi tedanje družbe ter do svete Kristusove Cerkve in njenih grešnih služabnikov, po čigar posvečenih rokah se v Kruhu življenja in Krvi Rešenja sam Odrešenik združuje s srci svojih zemeljskih bratov in sester. Okrepčan s Presvetimi Skrivnostmi in Kristusovo obljubo se ni več izmikal in ne bal niti bolečin niti negotovosti življenja, ampak jih je radovoljno prenašal. Vse dvome, vse hudo, pa tudi vso porajajočo radost in celo svojo voljo je izročil Njemu s prošnjo in zaupanjem, da jo Vsemogočni uporabi v blagor Frančiška samega in vsega sveta. Bog je sprejel njegovo predanost: njegov trud in tegobe je oplemenitil do mere svetosti. V zameno za žrtve je Bog razlil nanj radost svobode Božjega otroštva, na svet pa neusahljiv vrelec navdušenja za življenje v preprostosti, uboštvu in vesoljnem bratstvu.

Kmalu so se mu na poti služenja pridružili in mu sledili še drugi. Skupaj s Frančiškom so plamen Božje ljubezni ponesli do skrajnih meja sveta. S poslanico miru in dobrote so številne sprte ljudi spravili med seboj in z Bogom ter mnoga srca ogreli zanj. Tako se do današnjih dni staro in mlado po svetnikovem zgledu navdušuje za Kristusa in vstopa v vesoljno skupnost Frančiškovih bratov, Klarinih sester, Frančiškove družine, mladih in otrok.

Resnično, ta fant iz sončne Umbrije, služabnik in vitez Kralja kraljev, Jezusa Kristusa, preprost trubadur

stvarstva, že osmo stoletje nepregledne množice fantov in deklet, mož in žena, vse bolj tudi otrok in mladine živo navdihuje k posvečenemu življenju. Je kot svetla zvezda na nebu: sije in kaže pravo smer. Tisti, ki so posnemali njegov zgled, so premagovali varljivo privlačnost zmaterializiranega sveta in kot Gospodovi glasniki in služabniki storili veliko dobrega – pravzaprav so *drobna dajanja opravljali z veliko ljubeznijo* – in po mnogih zemeljskih preizkušnjah dosegli *venec neminljive slave*.

še druge svetlikajoče zvezde, zgledne osebnosti, so na nebu svetosti. Kažejo nam pot do zveličanja: kako dejavno živeti Božje kraljestvo med nami v osrčju Cerkve. Vabijo nas v družino *enega duba in enega srca*. V njihovi družbi stopimo po Kristusovih stopinjah. Bog pri svojem načrtu za naš čas potrebuje sodelavcev iz naše srede, kajti hoče, da svobodno sodelujemo pri njegovem uresničevanju. S predanimi in nedeljenimi srci se podajmo v prenavljanje svojih src in današnje družbe, k izgradnji civilizacije pravičnosti, miru in ljubezni, k čemur nas poziva tudi sveti oče v novem tisočletju.

Gregor, novic

Emavs
Dom v obnovi

Foto: Zavodlav-Pavšič

Emavs

... In pridružil se jima je sam Jezus, a ga nista spoznala. Potovali so v troje. Učenca sta se prijetno počutila v Njegovi družbi.

Pripovedovanju Njega o zgodovini njihovega naroda je omehčala njuni srca tako močno, da se je prikradla beseda: »Ostani z nama!«

In povabilo je sprejel.

Dom Emavs naj bi privabljal v svoje nedrje vse, ki se navdušujejo za dobro. Za dobro pa se navdušuje vsak mlad človek, zlasti še najstnik. Delavnice, ki bodo potekale v Emavsu, bodo sprožile v mladih najrazličnejše talente, ki se skrivajo v slehernem mladem človeku.

V naši prvi številki, ki ste jo prejeli za veliko noč, in v pismu, ki so ga lahko vzeli tukaj na Sveti Gori romarji, smo prosili za denarno pomoč, da se stavba čimprej usposobi za delo mladih.

Doslej so priskočili na pomoč: Jožica in Vili Krivec 10.000 sit; Pino Svirsa 5000 sit; Majda Peric 5000 sit,

neimenovana 5000 sit; neimenovana 5000 sit; Glavan Jožica 10.000 sit; Saksida Sirk Marija 10.000 sit; neimenovana 10.000 sit; Okotes d.d.o 6.000 sit; 5000 lit Svetogorski M.B.; Vilma Saucin 100.000 lit; Ivanka Koren 50.000 lit; Jožica Markočič 50.000 lit; Ema Rijavec 50.000 lit; Konec Silvan 3000 sit; neimenovan 50.000 lit; Premrov Anica 5000 sit; neimenovana 200.000 lit; neimenovana 2500 lit.

Vsem dobrotnikom se lepo zahvaljujemo in prosimo, da vse blagoslovi s svojim Sinom Svetogorska Kraljica.

Smo v hudi finančni krizi, zato prosimo dobra srca: *Pomagajte, da se obrani dobro v mladih srcih.*

Žiro račun

ABANKA NOVA GORICA,
5100-620-112-05-809004-1430-226309
s pripisom Emavs.

Mati Marija,
vate zaupam, nate se obračam,
podeli mi mir in zdravje in moči za
naprej. Za cerkev darujem 100.000
lit.

Mali dar za Sveto goro, za našo
Marijo.

Matilda - Francija

100.000 lit – prispevek za
Svetogorsko Kraljico. Zelo smo je
vesele. Hvala Vam!

Zahvala

Draga Mati Marija, star sem. Skozi
vse dni mojega življenja si me
milostno vodila za roko. Tudi v
hudih dneh moje preizkušnje si mi
stala ob strani. Nikdar nisem prosil
zaman. Bog bodi hvaljen. V znak
moje hvaležnosti sem Ti danes
prinesel ta dar v upanju, da ga boš
vesela. Še naprej Te prosim milosti,
posebno za vse tiste, ki jih nosim v
svojem srcu. Dar 5.000 sit.

S.H.

V spomin na + mamco Dragico
Klanjšček iz števerjana Helena
Marega za cerkev na Sv. Gori
100.000 lit.

Svetogorska Kraljica Marija,
mati moja, tolažba sladka meni v
dolini solzni si. Hvalžena za vse
milosti y življenju, tudi za vse
bolečine, posebno za svoje starše in
vse sorodnike ter kot molitev za
svojega brata D., da najde svojo pot
k Bogu, darujem 100 DM.

O. Princ

Za dar na Sveti Gori 5000 sit

N.N.

V čast Materi Božji za zdravje. Dar
50.000 lit.

N.N.

Svetogorska Kraljica, milostna Mati,
kot romar se vedno mi mudi, zato
Te prosim, da na mojem domu me
obiščeš Ti.

Tvoja romarka.

5000 sit po namenu za kruh sv.
Antona.

50.000 lit po namenu Svetogorski
Kraljici.

Hvala Ti za vse. Prosim Te, pomagaj
nam, da se bomo imeli radi, se
razumeli.

D.P.

Hvala Ti, mati, za prejete milosti.
Prosim, še naprej nam pomagaj.

N.N.

Svetogorski Kraljici hvala za pomoč.
Prosim, še naprej mi stoj ob strani.

Dan.

V vseh stiskah in težavah se
priporočamo naši Svetogorski Materi
Božji! Hvaležni smo za vse prejete
dobrote. Veseli nas, da pogosto
prihaja k njej veliko romarjev.

Štefanija Ravnik in Miriam

Dar za Svetogorsko Kraljico:
1.000.000 lit. Zofka Matelič

Hvala Svetogorski Kraljici, da je
srečno prišla na svet moja sestrice
Ema. Dar 10.000 sit.

bratec Matic

Šolske sestre iz Gorice se zahvaljujejo Svetogorski Kraljici. Dar 50.000 lit.

Tisočkrat hvala naši dobri Materi Svetogorski kraljici. Dar 550.000 lit.

Zofija Matelič iz Gorice.

Dar 500.000 lit

N.N.

Dar 50.000 lit

Cilka Kovač

Mariji v zahvalo (glej list). Dar 1000 sit.

V zahvalo Materi Božji daruje Marija Grudina iz Gorice.

Lepo se zahvaljujem za darove Svetogorski Kraljici. Srečko Lužnik – Nova Gorica; Vida Prinčič – Gorica; N.N.; Družina Pertot – Trst; Maria Piša Cognitje – Redipuglia.

V zahvalo in prošnjo Svetogorski Kraljici 100.000 sit iz okolice Nove Gorice.

Duhovniku

Ko izbral si To srce,
da lepoto bi nosilo,
v boju ni Ti reklo ne,
sebe v dar je izročilo.

Duh prežal mu je telo,
misli, voljo in besede,
da bi razsvetlil temo,
zbližal najine poglede.

V soncu sije mu obraz,
moč z višave ga obdaja,
v jutru bo pregnal poraz,
dvignil upanje do raja.

Primož Krečič

Redne maše na Sveti Gori

nedelja ali praznik: ob 8.00, 10.00, ^{11.30} 16.00
delavnik: ob 7.00 (v samostanski kapeli
pozvonite pri vratih)
in ~~10.00~~ (od 1. maja do 1. novembra)

Spovedovanje

nedelja ali praznik: 7.30 – 12.00 in 15.00 – 18.00
delavnik: pred, med in po vsaki maši
če spovednika ni, prosimo, pozvonite
pri samostanskih vratih.

Marijanski muzej

sobota: od 9.00 do 18.00
nedelja: od 9.00 do 18.00

Posebno obvestilo

ŠEST LET SMO VAM POŠILJALI SVETOGORSKO KRALJICO NA VAŠ
NASLOV. NE VEMO, ALI SMO STORILI PRAV ALI NAROBE.
LJUBEZNIVO VAS PROSIMO, DA NAM SPOROČITE, ALI VAM ŠE
NAPREJ POŠILJAMO NAŠO REVILJO ALI NE. ZELO VAM BOMO
HVALEŽNI.

Svetogorska Kraljica

Glasilo prijateljev Svete Gore, izhaja
priložnostno

Izdaja: Frančiškanski samostan Sveta Gora
5250 Solkan, Tel.: (05) 330-40-20

Ureja: uredniški odbor
Odgovorni urednik: p. Pashal Gorjup
Oblikovanje: Pavel Medvešček
Tisk: Studio graph
Izhaja s cerkvenim odobrenjem v 5000 izvodih.

DOGODKI V SLIKI

Noviciat 1991/92

Slovenski Noviciat 1998/99
nad Visovcem v Dalmaciji,
Hrvatska

Noviciat,
slovenski in hrvaški,
2000/01

na Sveti Gori

MOLITEV ZA RAST V KRISTUSU

O, Jezus, ki živiš v Mariji,
pridi in živi v svojih služabnikih,
pridi s svojim Duhom svetosti,
s polnostjo Svoje moči
s polnostjo Svojih potov;
z resnico Svojih čednosti,
z deležem Svojih Božjih skrivnosti.

Gospoduj v nas,
nad vsemi sovražnimi močmi.
Z močjo Svojega Duha
in v slavo Svojega Očeta. Amen.

To molitev je novince naučil magister p. Karel.
Vsebina molitve je vredna, da jo molimo vsak dan.